

Dosarul nr. 3ra-1222/2022
2-20096137-01-3ra-28112022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: Al. Paniș)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: G. Mîra, A. Bostan, Gr. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

25 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Aliona Miron
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în cauza de contencios administrativ, inițiată la cererea de chemare în judecată depusă de Liviu Tighineanu împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, persoană terță Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 16 august 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și a fost menținută hotărârea din 12 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 10 august 2020 Liviu Tighineanu a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al MAI al RM, privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că prin ordinul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr.327/ps din 16 iunie 2020, au fost încetate raporturile de muncă cu reclamantul în temeiul acumulării vechimii ce permite dreptul la pensie. Ca urmare, Direcția Regională Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al MAI al RM a emis Certificatul nr. 08, nedatat, prin care a fost indicată solda din care trebuie să fie stabilit cuantumul pensiei.

A invocat reclamantul că contrar prevederilor art.44 alin.(2) al Legii nr.1544-XII/93 și pct.3 al Hotărârii Guvernului nr.78/94, în certificatul eliberat nu a fost inclus sporul pentru munca în noapte, salariul pentru munca suplimentară și plățile pentru concediul suplimentar plătit, achitate în ultimul an de activitate, plăți care nu poartă un caracter compensatoriu.

A menționat reclamantul că în temeiul art.19 alin.(1) lit.a) și lit.b) al Legii nr.270/2018, pentru munca suplimentară, personalul unităților bugetare are dreptul la: a) spor pentru orele de muncă prestate în afara duratei normale a timpului de muncă sau în zilele de sărbătoare nelucrătoare și/sau în zilele de repaus pentru activități desfășurate potrivit atribuțiilor postului; b) spor pentru munca de noapte. Totodată potrivit art.19 alin.(2) și (4) al legii nr.270/2018, este stabilit că sporul pentru orele de muncă prestate în afara duratei normale a timpului de muncă sau în zilele de sărbătoare nelucrătoare și/sau în zilele de repaus pentru activități desfășurate potrivit atribuțiilor postului se stabilește în modul, condițiile și mărimile reglementate de art.103-105, 157 și 158 din Codul muncii. Personalul care, potrivit programului normal de lucru, își desfășoară activitatea între orele 22.00 și 06.00 beneficiază pentru orele lucrate în acest interval de timp de un spor în mărime de 50% din salariul de bază pe unitate de timp, în condițiile stabilite la art.103 și 159 din Codul muncii.

Astfel, a susținut reclamantul că reieșind din prevederile art.157 -159 din Codul muncii, retribuirea muncii pentru munca suplimentară, în zilele nelucrătoare și de noapte se raportează la salariu și se consideră ca fiind salariu, ci nu plăți compensatorii.

A invocat reclamantul că, în temeiul ordinului Direcției Regionale Sud al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr.1007/ps din 14 noiembrie 2019, în temeiul art.121 alin.(5) din Codul muncii, art.40 alin.(4) din Legea nr.288/2016, art.1 alin.(10), art.25 alin.(1) lit.b) și alin.(6) din contractul colectiv de muncă pe anii 2017-2022, lui Liviu Tighineanu i-a fost acordat concediul de odihnă suplimentar plătit de la data de 16 noiembrie 2019 până la data de 22 noiembrie 2019.

Astfel, a mai invocat reclamantul faptul că nu se ia în calcul doar compensația pentru concediu nefolosit dar nu și plățile pentru concediile plătite utilizate în ultimul an de activitate.

Prin urmare, reclamantul a solicitat anularea certificatului nr.08 emis de Direcția regională Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră „privind plata soldei lunare și ajutorul material pentru calcularea pensiei” eliberat pe numele lui Liviu Tighineanu și a refuzului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr.35/10-M-254/20 din 30 iulie 2020 de a satisface cererea prealabilă, cu obligarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră să emită certificatul privind plata soldei lunare și ajutorul material pentru calcularea pensiei cu includerea inclusiv a plăților de retribuire a muncii în noapte, a muncii suplimentare și pentru concediul suplimentar din perioada 16 noiembrie 2019 – 22 noiembrie 2019, achitate în ultimul an de activitate, încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 09 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în temeiul art.207 alin.(2) lit. h) din Codul administrative, a fost declarată inadmisibilă acțiunea de contencios administrativ depusă de Liviu Tighineanu împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al MAI al RM, persoană terță Casa Națională de Asigurări Sociale a RM cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 07 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis recursul depus de Liviu Tighineanu. S-a anulat încheierea din 09 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, Rîșcani, adoptată în pricina civilă la acțiunea în contencios administrativ înaintată de Liviu Tighineanu împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al MAI al RM, persoană terță Casa Națională de Asigurări Sociale a RM cu privire la

anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și încasarea cheltuielilor de judecată, cu restituirea pricinii spre judecare în Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, în același complet de judecată.

Fiind investită cu judecarea cauzei în prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, prin hotărârea din 12 iulie 2021, acțiunea înaintată de Liviu Tighineanu a fost admisă. S-a anulat ca ilegal certificatul nr.8 emis de Direcția Regională Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al MAI al RM „privind plata soldei lunare și ajutorul material pentru calcularea pensiei” eliberat pe numele lui Liviu Tighineanu, precum și răspunsul nr.35/10-M-254/20 din 30 iulie 2020 privind respingerea cererii prealabile. S-a obligat Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al MAI al RM să emită în privința lui Liviu Tighineanu un certificat privind plata soldei lunare și ajutorul material pentru calcularea pensiei, care să includă și plățile de retribuire a muncii de noapte, a muncii suplimentare și concediul suplimentar din perioada 16 decembrie 2019 – 17 iunie 2020. S-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al MAI al RM în beneficiul reclamantului Liviu Tighineanu suma de 3000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică. În rest, pretenția privind compensarea cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Dispozitivul hotărârii din 12 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost notificat Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al MAI al RM prin intermediul reprezentantului său, Emilian Galescu, împuternicit în baza procuri nr.35/2-1-567 din 04 februarie 2021, la data de 12 iulie 2021, fapt confirmat prin semnătura olografă aplicată pe recipisa anexată la materialele cauzei. (f.d.85, Vol.I)

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 20 iulie 2021, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al MAI al RM a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 12 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă acțiunea depusă de Liviu Tighineanu. (f.d.102/103, Vol.I)

La 18 octombrie 2021, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani a expediat pentru notificare Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al MAI al RM copia hotărârii motivate a primei instanțe (f.d.133), care a fost recepționată de către apelant la data de 10 noiembrie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d.135, Vol.I), iar la 03 decembrie 2021, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Chișinău, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al MAI al RM a depus motivarea apelului. (f.d. 140/146, Vol.I)

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind în termen apelul depus de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al MAI al RM împotriva hotărârii din 12 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 16 august 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al MAI al RM și menținută hotărârea din 12 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani. (f.d.204, 205/215, Vol.II)

Pentru a decide astfel, completul judiciar al instanței de apel aplicând prevederile art.44 al Legii nr.1544 din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, pct.2 lit. a), pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în

muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, art.10 al Legii nr.270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, art. 39 alin.(2), alin.(3)- (5) din Legea nr.288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, art.51 alin.(1) pct.6 din Legea nr.283 din 28 decembrie 2011 cu privire la Poliția de Frontieră și art.19 alin.(1) din Legea nr.270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, a conchis că prima instanța a ajuns la o concluzie corectă privind temeinicia acțiunii reclamantului, or, pârâtul neîntemeiat pretinde că salariatul nu beneficiază permanent de sporul pentru munca în noapte. Or, însăși din atribuțiile Poliției de Frontieră, rezultă că angajații acesteia activează într-un regim de muncă specific, nefiind stabilit un program de lucru ordinar.

Mai mult ca atât, instanța de fond just a menționat că, în condițiile în care autoritatea publică pârâtă a inclus în solda lunară sporul pentru performanță, aceasta nu poate să nu includă sporul pentru munca în noapte. Or, sporul pentru performanță se bazează pe calitatea muncii, aportul și profesionalismul angajatului, obiectivitate și imparțialitate, iar angajatorul nu poate să cunoască pentru viitor care va fi conduita funcționarului public, calitatea muncii, aportul și profesionalismul angajatului. Dacă aceste plăți se acceptă ca fiind cu caracter permanent, deși ele depind de fiecare dată de prestația și conduita concretă a subiectului pe o perioadă concretă de timp și nu poate fi anticipată, instanța de judecată nu poate identifica nici o explicație plauzibilă pentru refuzul includerii plăților pentru munca prestată în noapte. Specificul activității subdiviziunilor a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră implică activitatea colaboratorilor inclusiv pe timp de noapte, o activitate continuă a subdiviziunilor în care sunt antrenați angajații autorității conform graficului de serviciu. Respectiv, plățile pentru munca prestată pe timp de noapte nu pot fi apreciate decât plăți care sunt acordare permanent.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că cert este faptul că autoritatea publică pârâtă neîntemeiat nu a inclus în solda lunară pentru calcularea pensiei, sporul pentru munca în noapte prestată de către Liviu Tighineanu.

În acest sens, Completul specializat al instanței de apel a menționat că potrivit ordinului nr. 107/ps din 14 noiembrie 2019, reclamantul Liviu Tighineanu a beneficiat de concediu de odihnă suplimentar plătit de pe 16 noiembrie 2019 până pe 22 noiembrie 2019.

Potrivit art.40 alin.(4) al Legii nr.288 din 16 decembrie 2016, funcționarii publici cu statut special beneficiază de concediu de odihnă suplimentar plătit, ale cărui durată și motivație sânt prevăzute în contractele colective de muncă și convențiile colective.

În corespundere cu prevederile pct.3 alin.(2)-(3) din Hotărârea Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994, nu se includ în media lunară a recompenselor, plăților, sporurilor și suplimentelor, primite în ultimul an de serviciu, indemnizația de concediere și plățile compensatorii. Se consideră plăți compensatorii: compensația pentru concediul nefolosit; compensația în schimbul rației alimentare; compensația în schimbul echipamentului; compensația pentru mutilare sau altă daună pricinuită sănătății; compensația pentru închirierea spațiului locativ; indemnizațiile de transfer; plățile de asigurare; indemnizațiile de instalare, diurnele și alte plăți, raportate la cheltuielile de

deplasare, precum și sporurile și suplimentele la salariu, care se plătesc în loc de diurnă; indemnizațiile lunare în mărimea unui salariu pentru efectivul de trupă și corpul de comandă ale Departamentului pentru combaterea crimei organizate și corupției al Ministerului Afacerilor Interne; majorările la salariile de funcție, plătite în timpul aflării în Forțele de menținere a păcii, precum și colaboratorilor instituțiilor penitenciare dislocate în or. Bender; plățile stimulatorii cu caracter unic (inclusiv premiile), acordate cu prilejul jubileelor și pentru muncă sârguincioasă; pensiile și alte plăți cu caracter unic și compensatoriu.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ a menționat că, plata pentru concediul de odihnă suplimentar plătit nu face parte din plăți compensatorii așa cum susține pârâtul. Or, din plăți compensatorii face parte doar compensația pentru concediu nefolosit și nicidecum concediul de odihnă suplimentar plătit.

Prin urmare, Completul specializat al instanței de apel a conchis ca întemeiată concluzia primei instanței că circumstanțele reținute confirmă temeinicia acțiunii reclamantului. Or, în speță s-a constatat cu certitudine că autoritatea publică pârâtă urma să includă în certificatul privind plata soldei lunare și ajutorul material pentru calcularea pensiei, inclusiv și plățile de retribuire a muncii de noapte, a muncii suplimentare și concediul suplimentar din perioada 16 decembrie 2019 – 17 iunie 2020, pretențiile reclamantului fiind corect admise de instanța de fond.

Astfel, Completul specializat al instanței de apel a relevat că în condițiile în care s-a stabilit temeinicia pretenției reclamantului privind anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei pe marginea cererii prealabile, subsecvent urmează a fi admisă și pretenția privind obligarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră să emită certificatul privind plata soldei lunare și ajutorul material pentru calcularea pensiei cu includerea inclusiv a plăților de retribuire a muncii în noapte, a muncii suplimentare și pentru concediul suplimentar din perioada 16 noiembrie 2019 – 22 noiembrie 2019, achitate în ultimul an de activitate, întrucât pretenția respectivă este indisolubil legată de pretenția privind anularea actului administrativ.

La fel, Completul specializat al instanței de apel a apreciat ca nefondate argumentele invocate în cererea de apel precum că acțiunea a fost înaintată împotriva pârâtului necorespunzător. Or, faptul că certificatul nr.8 a fost emis de Direcția regională Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, care conform Hotărârii Guvernului nr. 1145 din 21 noiembrie 2018 constituie organ cu statut de persoana juridică de drept public, nu înseamnă că reclamantul a formulat acțiunea în contencios administrativ împotriva pârâtului corespunzător. Or, Liviu Tighineanu a întrerupt relațiile de muncă cu Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, dar nu cu Direcția Regională Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, adică Liviu Tighineanu s-a aflat în relații de muncă cu Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, Direcția Regională Sud neavând calitatea de angajator.

Prin urmare, Completul specializat al instanței de apel a notat că intimatul-reclamant corect a menționat că, emiterea certificatului litigant a fost emis de către Direcția Regională Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră datorită organizării interne, dar nu reieșind din competența legală. Iar, faptul că Direcția Regională Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră ar avea statut de persoana juridică, nu face ca aceasta să fie parte în proces, or, aceasta a eliberat Certificatul nu pentru că a fost obligată prin lege, ci prin faptul că aceasta este subdiviziunea unde a

activat Liviu Tighineanu înainte de concediere, iar pentru a simplifica activitatea, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a dispus ca certificatele să fie emise de subdiviziunile unde a activat salariatul.

Mai mult decât atât, Completul specializat al instanței de apel a menționat că din probatoriul cauzei rezultă că, cererea prealabilă privind dezacordul cu certificatul nr. 8, a fost adresată și expediată în adresa Inspectoratului General al Poliției de Frontieră care a și emis răspunsul la cererea prealabilă, act care la fel se contestă în speță.

Totodată, Completul specializat al instanței de apel a apreciat critic argumentul apelului că, hotărârea contestată reprezintă un act care nu poate fi executat de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, și că hotărârea excede domeniului de competență a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră. Or, art. 5/1 alin. (1) din Legea 283/2011 cu privire la Poliția de Frontieră reglementează atribuțiile Șefului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al MAI al RM.

Sub acest aspect, Completul specializat al instanței de apel a reiterat că norma legală enunțată denotă netemeinicia argumentului apelantului despre imposibilitatea executării actului judecătoresc contestat, deoarece anume Șeful Inspectoratului General al Poliției de Frontieră este investit prin Lege cu împuternicirile de a asigura respectarea drepturilor salariaților atât în cadrul Inspectoratului General al Poliției, cât și la subdiviziunile acesteia, fiind responsabil de organizarea, coordonarea și dirijarea activității Inspectoratului și a subdiviziunilor Poliției de Frontieră și este responsabil de realizarea funcțiilor și atribuțiilor prevăzute de actele normative în vigoare.

Cu referire la cererea reclamantului de compensare a cheltuielilor de judecată, Completul specializat al instanței de apel analizând prevederile art. 96 din Codul de procedură civilă, în coroborare cu prevederile art. 195 din Codul administrativ, a conchis că prima instanța a ajuns la concluzie corectă și legală despre necesitatea admiterii cererii privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică, întrucât în speță sunt întrunite prevederile art. 96 din Codul de procedură civilă.

Însă, Completul specializat al instanței de apel a relevat că nu va da apreciere corectitudinii concluziei instanței de fond referitor la cuantumul sumei admise spre încasare, deoarece reclamantul nu contestă hotărârea în partea respingerii cererii privind compensarea cheltuielilor de judecată. Iar, prin prisma prevederilor art. 373 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

Cu referire la alte argumente invocate de apelant în susținerea poziției sale, Completul specializat al instanței de apel a menționat că nu pot fi reținute de instanța de apel, deoarece se combat cu cele invocate mai sus și se referă la circumstanțele care au fost constatate și elucidate pe deplin de prima instanță, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

În consecință, Completul specializat al instanței de apel a reținut că prin prisma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, și anume cauza *Rebait și alții c. Franței*, că art. 6 par. 1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.

Din considerentele menționate și având în vedere că prima instanță a elucidat deplin circumstanțele cauzei, a aplicat corect normele materiale și a adoptat o hotărâre întemeiată și legală, iar cererea de apel este neîntemeiată, Completul specializat al instanței de apel a ajuns la concluzia de a respinge apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al MAI al RM.

La 26 august 2022, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al MAI al RM a depus cerere de recurs nemotivat, iar la 21 noiembrie 2022 motivarea recursului împotriva deciziei din 16 august 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a indicat motivele de drept și de fapt invocate pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel, suplimentar invocându-se că decizia Curții de Apel Chișinău este neîntemeiată și ilegală, prin faptul că au fost interpretate eronat normele legale și nu s-a aplicat legea ce urma a fi aplicată.

Suplimentar a menționat că, în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 1427/2016 cu privire la preluarea atribuțiilor de plată a pensiilor și prestațiilor sociale militarilor care au îndeplinit serviciul prin contract, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, sistemului penitenciar, ofițerilor de protecție și colaboratorilor organelor securității statului și Centrului Național Anticorupție, Casa Națională de Asigurări Sociale efectuează plata pensiilor și prestațiilor sociale începând cu 01 ianuarie 2017.

Drept urmare, Casa Națională de Asigurări Sociale a emis avizul nr. 11-03/10-5652 din 29 mai 2020, potrivit căruia evidențiază faptul că sumele plătite pentru concediile de odihnă anuale suplimentare, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă, sumele pentru ore suplimentare nu se iau în calculul pensiilor, deoarece nu se încadrează în plățile cu caracter permanent.

Astfel, consideră recurentul că decizia Direcției regionale Sud în partea neincluserii în certificatul privind plata soldei lunare și ajutorul material pentru calcularea pensiei, inclusiv și plățile de retribuire a muncii de noapte, a muncii suplimentare și concediul suplimentar din perioada 16 decembrie 2019 – 17 iunie 2020 este întemeiată atât pe prevederile cadrului normativ legal aplicabil speței, cât și pe avizul Casei Naționale de Asigurări Sociale care a atenționat autoritățile despre neadmiterea completării neconforme a Certificatelor-calcul necesare în procesul stabilirii și calculării pensiei.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 16 august 2022, în ședință publică. (f.d.204, Vol.I)

Totodată, din actele dosarului se atestă că dispozitivul deciziei din 16 august 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al MAI al RM prin intermediul poștei electronice la 17 august 2022, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei. (f.d.216/verso, Vol.I)

Decizia motivată a Curții de Apel Chișinău din 16 august 2022, a fost notificată Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al MAI al RM prin intermediul poștei electronice la 04 noiembrie 2022, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei. (f.d.220/verso, Vol.I)

Se mai constată că, la 22 noiembrie 2022, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al MAI al RM a depus motivarea recursului împotriva deciziei din 16 august 2022 a Curții de Apel Chișinău. (f.d.1/8, Vol.II)

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul nemotivat, cât și motivarea recursului în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 29 noiembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție, în scopul asigurării unui proces echitabil în ordine de recurs, a expediat pentru notificare în adresa intimatului Liviu Tighineanu, precum și persoanei terțe Casa Națională de Asigurări Sociale a RM, copia cererii de recurs depusă de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al MAI al RM, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d.16, Vol.II).

La 16 decembrie 2022, prin intermediul poștei electronice, Liviu Tighineanu, reprezentat de avocatul Eugeniu Mustață, a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului depus de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al MAI al RM, ca inadmisibil. (f.d.18/21, Vol.II)

La 05 ianuarie 2023, prin intermediul poștei electronice, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al MAI al RM a depus obiecții la referința depusă de avocatul Eugeniu Mustață în interesele lui Liviu Tighineanu, prin care a menționat că aserțiunile specificate în referința depusă la cererea de recurs le consideră neîntemeiate, considerent din care susțin în continuare cererea de recurs și cerințele formulate. (f.d.26/29, Vol.II)

Tot, din materialele cauzei atestă că, Casa Națională de Asigurări Naționale a RM a recepționat copia cererii de recurs la 06 decembrie 2022, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d.33, Vol.II), însă, până la data examinării recursului, aceasta nu și-a valorificat dreptul procedural de a depune referința vis-a-vis de recursul depus de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al MAI al RM.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de recurs depusă de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al MAI al RM inadmisibilă, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din

Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)- f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al MAI al RM.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca - Doneva

judecătorii

Aliona Miron

Iurie Bejenaru